

για να βγάλει τον 'Ηρακλία. Κ' ύστερα απ' τις τρεις μέρες αφήνει ο κάπρος το γιατάκι του, και πηγαίνει να εύρει νέον άγωνα και επιτύχη νέα νύφη. Αύτουνοῦ δ θυμός βαστάει περισσότερο. Κ' έτσι σά νικάει ο δυνατότερος, βγαίνει πάντα δυνατότερη ή ράτσα των κάπρων της Κύθνου.

ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝΟΥ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Από την Πόλη μας γράφουν πως άδικήσαμε τρομερά τον κ. Γ. Κ. Ροντάκη και την 'Αλήθεια, γιατί, λέει, γράψαμε τις προάλλες πως η Γραμματική του στάλθηκε στο Διαγωνισμό του Ψυχάρη και δέ βραβεύτηκε.

— Νάν το γράψουμε, φωνάζουν οι φίλοι, αυτό γιατί το απαιτεί η Δικαιοσύνη και η 'Αλήθεια. Μά πως νάν το γράψουμε, αφού ίσια ίσια η 'Αλήθεια και η Δικαιοσύνη απαιτεί να επιμεινουμε σ' ό,τι γράψαμε;

— Ξεφυλλίζοντας περασμένους τόμους του «Νουμά» βρίσκουμε στον αριθ. 136 (20 του Φλεβάρη 1905) σελ. 6, στήλη 1, μια μικρή δήλωση του Ψυχάρη που αρχινάει έτσι: «Η Γραμματική του κ. Γ. Κ. Ροντάκη ΜΟΥ ΣΤΑΛΕΘΗΚΕ, άνέκδοτη ακόμη, στο Διαγωνισμό για τη γλώσσα του 1901. Είχε τίτλο Γραμματική της γλώσσας της Ρωμιοσύνης. Είπα για ποιους λόγους δέ μου στάθηκε δυνατό ΟΥΤΕ ΝΑ ΤΗ ΒΡΑΒΕΥΩ ούτε να τη δημοσιεύω (α. τ. «Αστ», 19 του Οκτώβρη 1901, και «Διαγωνισμός για τη γλώσσα, 'Αθήνα, 1902, σ. 4—5)».

— «Υστερα απ' αυτά οι φίλοι μας οι Πολίτες θά παραδεχτούν πως ο «Νουμάς» ούτε ψεύτης είναι, ούτε συκοφάντης, μά ούτε κ' έμπαθής, καθώς είπαν μερικοί απ' αυτούς στον κ. Πάλλη. Λέει μοναχά την αλήθεια, κι αυτό είναι το μεγαλύτερο σφάλμα του.

— Στη Ρουσσική φημερίδα της Μόσκας Stolitchne Outro, που κυκλοφορεί σ' 80 χιλιάδες φύλλα, δημοσιεύτηκε στο φύλλο των 6 του Σεπτεμβρίου, μεταφρασμένο από τον κ. Μιχ. Λυκαρδούπολο, το «Εορτολόγιο», διάγραμμα παρμένο από τον καινούριο τόμο του συνεργάτη μας Κώστα Παρορίτη «ΟΙ νεκροί της ζωής».

— Η Πρυτανεία του Πανεπιστημίου δημοσίεψε την προκήρυξη της για τὴν καινούριο Παντελείδειο διαγωνισμό γαρνιρισμένη, καθώς πάντα, με την άνητη φράση πως ά ποικιλούνται από το διαγωνισμό έργα γραμμένα στο Ψυχαρικό Ιδιώμα.

— Ομορφο άρθράκι, πάνου σ' αυτή την Πανεπιστημιακή άνοησία, δημοσίεψε ο Ξερόπουλος στο «Ν. Α. στ» της περασμένης Τρίτης, δίνοντας όμως κατά την άγίατρευτη συνήθεια του και τις μελοζαχαρένιες κεντιές του στον Ψυχάρη.

— Λάσαμε το δεύτερο φυλλάδιο του καινούριου Γαλλι-

κού περιοδικού «Isis» που βγάζει ο κ. Αγγ. René d' Yvermont.

— Ο έμμανής έθνικός ποιητής κ. Φωκίος Πανός θυμωσε μ' ένα άδωο χωράτο που γράψαμε τις προάλλες για τους στίχους του και μάς κατακεραυνώδλησε με δίπηχο άρθρο στην «Εσπερινή» του περασμένου Σαββάτου.

— Από το άρθρο αυτό ξενατυπώνουμε εδώ σήμερα τον έξοχο επίλογο, που αξίζει, σ' αλήθεια, άλλη μια καταδίκη του ποιητή σ' θάνατο. Καμαρώστε τον.

— «Των άφρωνών αυτών άνδράριων, (του Ψυχάρη, Παλαμά κλπ. δηλαδή), στα κατεδικασθέντα να ταφούν εις της Λήθης της διαρκούς την άπύθμενον τάφρον, λέν με μέλει ούδένως ούτε ο ψόγος ούτε ο έπαινος. Άρκεϊ δι' έμέ το φωτοπλαίσιον της τιμής, δι' ού κοθ' ύπερτίμησιν ίσως του γεγονότος με περιέλαβεν ευγενώς άπας σχεδόν ή ελληνικός Τύπος και συν αύτω εις των καλλιτέρων ήμῶν λογίων. Άρκεϊ δι' έμέ ή ακάνθινος στέφανος, όν χάριν ενός ιδεώδους γεννηθέντος εν ούρανοϊς, έκτραφέντος εν τη καρδίᾳ και αίωρουμένου άπροσπελάστως εν τῷ χιμαϊριώδει εισέτι κόσμῳ του πνευματικού στερεώματος, μοι προσφέρει ή Μοῦσα. Καί μοι άρκεϊ επί τέλους εις μητρικούς άσπασμούς όν διακρυγούσα ή Πατρίς και αίμοστάλακτος μοι προσφέρει, διότι δέν την έπρόδωκα ως ύμεις, ούδ' ή κατήσχυια τῶνομά της, άλλ' έξορισθείς και καταδικασθείς ύπέρ ταύτης εν έχω λείσθιον όνειρον—να άποθάνω ύπέρ της Δόξης της!» «Όχι, κι άμάν άμάν!»

— Με χαρά αναγγέλλουμε στους φίλους πως μόλις έκδοθόν τα «Γράμματα (τόμος Β')» του Παλαμά, θίχοντες το τύπωμα της «Φλογέρας του Βασιλεία». Το μεγάλο αυτό έπικό ποίημα έρχεται, μπορεί να πεί κανείς, σά συμπλήρωμα στον άθνατο «Δωδεκάλογο του Γύφτου».

— Και κάτι που είπώθηκε στην πρώτη παράσταση του «Γιού του Ίσκιου».

— «Πώς σου φαίνεται το δράμα;

— «Έξοχο. Έκείνο όμως που μ' ένθουσιάζει περισσότερο είναι που μ' έκαμε αυτό το δράμα να πιστέψω πως όταν ή δημοτική μας γίνει πιά ή έπίσημη γλώσσα του Κράτους, θακούγεται περίφημα από το βήμα της Βουλής».

Ο ΙΔΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Στ. Α. στην Πόλη. Δεχόμαστε και σ' εύχαριστούμε. Μά καλύτερα νάν το δώσεις στον κ. Άλεξ. Πανταζή, δικηγόρο στο Γαλατά, κι αυτός μάς το στέλνει. Στὸν κ. Πανταζή, παρακαλούμε και τους άλλους φίλους της Πόλης, να δίνουν ό,τι ύλη έχουν να στέλνουν σ' το «Νουμά». —κ. Χρ. Χρ. στα Χανιά. Το βιβλίο θάρησει να τυπωθ'έ. Θ' σου γράψουμε. —κ. Φ. Γιωφύλλη. Σ' εύχαριστούμε. Θά δημοσιευτούν

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΤΑΣΙΑΝ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

Ίδρυμα άνωτέρας τεχνικής εκ-
παιδεύσεως

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Γραφεία Πλατεία Κάνιγγος και
όδός Σταδίου 20.

ΣΧΟΛΑΙ

Άνωτ. Έμπορική.—Βιο-
μηχανική.—Γεωργική.
—Μηχανουργική.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΤΩ ΑΙΤΟΥΝΤΙ

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

Το γραφείο και στο βιβλιοπωλείο του Σακέτου (όδός Σταδίου, αντίκρυ σ' η Βουλή), πουλιούνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ το ένα και 1,25 φρ. χρ. για το έξωτερικό, ταχέως βιβλία: του ΨΥΧΑΡΗ «Τένειρο του Γιαννίρη» — του ΠΑΛΑΜ «Ηλίας και Φεγγάρι» — του ΦΩΤΙΑΔΗ «Το γλωσσικό ζήτημα και η Έκπαιδευτική μας αναγέννητρα» — του ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Ιστορία της Ρωμιοσύνης», «Μαζώχτρα και Βρουκόλακας» και «Νησιώτικες Ιστορίες» — του Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ «Οί σκιές μου» — του ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝΑΤΟ «Άνεξιμήτο» (δράμα) — του ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία και Πατρίδα» — του ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τα Παλιά και τα Καινούρια» — του Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Η ματιά» — του Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ζωντανοί και πεθαμένοι» και «Ο Άσωτος» (δράματα) — του ΔΟΓΓΟΥ «Δάφνης και Χλόη» (μεταφρ. Βουτιερδ'η) — του ΕΥΓΡΗΠΙΔΗ «Η Μήδεια» (μεταφρ. Περγαλιτή) — του ΣΟΦΟΚΑΝ «Ο Άλας» (εταφρ. Ζήσιμου Σίδερη).

Η ΙΔΙΑΔΔ μεταφρασμένη από τον Άλεξ. Πάλλη δρ. 2 και φρ. χρ. 2 1/2 για το έξωτερικό.

Ο ΑΘΩΠΗΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ της κ. Άλεξανδρας Παπαμόσκου, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 και φρ. χρ. 2 για το έξωτερικό.

Του ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ «Ιαμβοί και Άνάπαιστοι» — «Τρισεύγη» — «Γράμματα» — «Άσπλευτη Ζωή», 6 δρ. αντίς 12 που πουλιούνται στα βιβλιοπωλεία. Για τις έμπορικές 1,50 και για το έξωτερικό 7 φρ. χρ. δίχως άλλο έξοδο για τα ταχυδρομικά.

Του ΙΔΑ «Μαρτύρων και ήρώων αίμα» δρ. 2. Του Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ Πλουτολογία (δρ. 1) — Κριτική του άδολου λογισμού του Κάντ (δρ. 1) — Το δαρμολογικό ζήτημα στην Άγγλία (λεφτά 50)

δμως, στοχαζόταν ο Άντρέας, ν' άχρη, όπως κι άν είναι, κούρκση λιγώτερη και λιγώτερη θερμοκρασία, ίσια ίσια γιατί όλα τ' άφερνε ή φύσικα, κ' ή φύσικα τώρα έδειχνε κάμποση βελτίωση, όπως ίδιοι τους το μολογούσαν. «Όχι! Το ραδιογράφημα χρωσά να σέ ξεκουράζει και μόλις μόλις σου δίνει θερμοκρασίες, μια δυό βολές, και σώνει. Πώς το λοιπό δέν έπαθε ή κούρκση και δέν έπεφτε ή θερμότητα; Άπτό, δέν το χωρούτε ο νους του Άντρέα. Έμεινε στο Μπ... από την πρώτη ως τις έννιά του Γενναρη, το βράδι, κ' οι θερμοκρασίες δέ μοιάζανε διόλου με τις θερμοκρασίες του Παρισιού: 37°—37°1. 36°6—38°9 (την τρίτη που ραδιογραφήθηκε), 37°0—39°1, 36°6—39°1, 36°9—37°7 (την παρασκευή που δέν της ραδιογραφήτανε τη φύσικα μετά μέσα, καθώς την τρίτη, παρ' το ύπόγαστρο), 36°8—33°, 36°5—37°7, 36°6—38°, 37°4—37°6 (το ύπόγαστρο και πάλι). Δέν είτανε το λοιπόν οι θερμοκρασίες περαστικές, ώστε να τις έρμηνέψης από τα ραδιογραφήματα, σύμφωνα με τη ραδιογραφική θεωρία που την αντιπροσωπεύαν οι δυό γιατροί μας το θερμόμετρο με συνείχεια έγραφε τους άψηλους αριθμούς, ως και 37°4 το πρωί. Μά και σ' όλα της ο Άντρέας παρατηρούσε άρκετή διαφορά, σά σύγκρινε τις μέρες

γε παραμύθια, τόσο του φάνηκε άπίστευτο και σημαντικό. Από το κ. Κούρη έμαθε πάλι άλλα σπουδαία, που του κάνανε την καρδιά του παράδεισο. Το πλεμόνι τ' άριστό, που είτανε λιγάκι πιεσμένο, έμυιαζε όπως και πρί, δέν πιανότανε περισσότερο, έμοιαζε κιόλας σά να πήγανε καλήτερα, σά να σφαλούσανε οι πληγούλες του, κ' έλεγε πως θά βοηθήσανε κάπως στο πληγοκλείσιμα και τ' άχτία με όπιο που της διώριζε. Τόν άνησυχοῦσε περισσότερο ή διάθεσή της στην έφοικιότητα, και φοβήθηκε μήπως ξεπροβάλλη κι από κεί κανένας κίνυνος καινούριος, μήπως τάχα τους προμηνοῦσε φυματική άντερία. Τίποτα! Μάταιος ο φόβος. Οι περίσιες οι κενωσιές μπορεί και να φελούσανε, σάν το βέμα που σέ παστρέβει και παρασέρνει τις άκαθαρσίες του όργανισμού· μπορεί, πρόσεσε μια μέρα, ν' άρχόντανε κι από κάποιον γενική άδυναμία. Το κυριώτερο, το μόνο, ή φύσικα. «Έτσι φρονούσανε κ' οι τρεις γιατροί. Μά σημείωσε ο Άντρέας πως ο κ. Κούρης σά να τ' άπόφευγε να μιλήση για τ' άρδία. Δέν ήξερε, λέει άλλωνά δουλειά ή ραδιογραφία. Να δυσπιστούσε άραγες; Η τουλάχιστο να μὴν έβλεπε ακόμη ξάστερα πως ένεργά, πως πρέπει να κανονίζεται και το φως; Ο Άντρέας έννοιωσε κατόπι πως ο κ. Κού-

ρης δέ συμβούλεψε το ραδιοθεράπεια και προτιμούσε τα παλαιά τ' ά συστήματα, γιατρικά και ήσυχία. Για τούτο φαίνεται ο κ. Σεβιλιάς είπε μια φορά του Άντρέα:

— «Ο άγαθός μας ο Κούρης! Να μὴ σ' άς μέλη! Πιο άξιο από τον Κούρη μήτε στο Παρίσι δέ θά μου βρῆτε. Μά δέν το μ' ά, ο βλογημένος, δέν το μ' ά!» Τι δέν το μ' ά ο Κούρης; Μυστήριο. Που να το ύποψιάζεται ο άρρώστος τί κουδέντες έχουνε οι έξοχώτατοι συναμεταξύ τους;

Ο κ. Σεβιλιάς κι ο κ. Χουίτσης το μ' άσανε, δέν είναι ζήτημα, και χαιρότανε ο Άντρέας για την τόλημ. Θωμάς να είδουνε, άδύνατο ν' άφιδάλης. Ένα μονάχα δέν το ξεκαθάριζε καλά καλά, όχι δηλαδή πως δέν το παραδεχότανε, αφού άδίσταχτα του το βεβαίωσανε οι δυό γιατροί, μά σκούνταφε ο λογισμός του, όσο λογικά κι άν του το ζητούσαν. Η κούρκση της Κατινούλας, οι θερμοκρασίες της δέν είχανε καμιά σκίση με τα ραδιογραφήματα· τέτοια όρθά κοφτά, και τ' άδωνά τους ή γνώμη. Την κούρκση και τις θερμοκρασίες τις έφερνε, λέγανε, ή φουσκοφύμωση και μόνη. Άπόδειξη που και στο Παρίσι άνέβαινε το θερμόμετρο, δέν έλειπε ή κούρκση ούτε στο Παρίσι, προτού ραδιογραφηθ'έ, μάλλον λόγια. Έπρεπε